

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 29 november 2011 in
zaken nrs. 11/35981, 11/35980, 11/35984 en 11/35982 in de gedingen
tussen:

de vreemdelingen

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 8 november 2011 heeft de minister voor Immigratie en Asiel aanvragen van de vreemdelingen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 29 november 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 december 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister voor Immigratie en Asiel, thans de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (hierna: de minister), heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. In de tweede grief klagen de vreemdelingen, samengevat weergegeven, dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat geen grond bestaat voor het oordeel dat Nederland, vanwege het verstrekken van een verblijfstitel, op voet van artikel 16, tweede lid, van de Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van de Europese Unie van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen, welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening) verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielverzoeken. Voor deze overweging heeft de voorzieningenrechter volgens de vreemdelingen ten onrechte redengevend gevonden dat, nu de procedure voor de vaststelling van de verantwoordelijke lidstaat is aangevangen op het moment dat de vreemdelingen hun asielwens kenbaar hebben gemaakt bij de Nederlandse autoriteiten, de uitzondering, bedoeld in artikel 2, aanhef en onder j, van de Verordening van toepassing is. Aldus heeft de voorzieningenrechter, zo betogen de vreemdelingen, niet onderkend dat de procedure voor de vaststelling van de verantwoordelijke lidstaat later is aangevangen, namelijk met de indiening van de asielverzoeken door middel van de daartoe bestemde formulieren. Dit volgt, zo betogen de vreemdelingen, uit artikel 4, eerste en tweede lid, van de Verordening. Ter staving van dit betoog verwijzen de vreemdelingen mede naar de uitspraak van de Afdeling van 4 oktober 2011 in zaak nr. 201102753/1/V3, www.raadvanstate.nl. De vreemdelingen betogen dat hun rechtmatig verblijf in de zin van artikel 8, aanhef en onder m, van de Vreemdelingenwet 2000

(hierna: de Vw 2000) een verblijfstitel als bedoeld in artikel 2, aanhef en onder j, van de Verordening oplevert.

2.2.1. Ingevolge artikel 8, aanhef en onder f, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, heeft de vreemdeling in Nederland rechtmatig verblijf in afwachting van de beslissing op een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 28, terwijl bij of krachtens deze wet dan wel op grond van een rechterlijke beslissing uitzetting van de aanvrager achterwege dient te blijven totdat op de aanvraag is beslist.

Ingevolge artikel 8, aanhef en onder m, van de Vw 2000 heeft de vreemdeling in Nederland rechtmatig verblijf in afwachting van de indiening van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 28, voor zover die vreemdeling overeenkomstig bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te stellen regels te kennen heeft gegeven die aanvraag in te willen dienen en bij of krachtens algemene maatregel van bestuur daartoe een termijn is gesteld.

Ingevolge artikel 2, aanhef en onder j, van de Verordening wordt onder een verblijfstitel verstaan: een door de autoriteiten van een lidstaat afgegeven machtiging waarbij het een onderdaan van een derde land wordt toegestaan op het grondgebied van die lidstaat te verblijven, met inbegrip van de documenten waarbij personen worden gemachtigd zich op het grondgebied van die lidstaat op te houden in het kader van een tijdelijke beschermingsmaatregel of in afwachting van de tenuitvoerlegging van een verwijderingsmaatregel die tijdelijk door bepaalde omstandigheden niet kan worden uitgevoerd, echter met uitzondering van visa en verblijfsvergunningen die zijn afgegeven tijdens de periode die nodig is om te bepalen welke lidstaat in de zin van deze verordening verantwoordelijk is of tijdens de behandeling van een asielverzoek of een aanvraag voor een verblijfsvergunning.

Ingevolge artikel 4, eerste lid, van de Verordening vangt de procedure waarbij wordt vastgesteld welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek aan zodra het asielverzoek voor de eerste maal bij een lidstaat wordt ingediend.

Ingevolge het tweede lid, wordt een asielverzoek geacht te zijn ingediend vanaf het tijdstip waarop de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat een door de asielzoeker ingediend formulier of een door de autoriteiten opgesteld proces-verbaal hebben ontvangen.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder b, van de Verordening, voor zover thans van belang, is de lidstaat die krachtens de Verordening verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek verplicht het asielverzoek volledig te behandelen.

Ingevolge het tweede lid, gaan, indien een lidstaat de asielzoeker een verblijfstitel verstrekt, de in het eerste lid genoemde verplichtingen op deze lidstaat over.

2.2.2. Zoals uit voormelde uitspraak van 4 oktober 2011 volgt, maakt de Verordening een onderscheid tussen een asielverzoek - zijnde een door een vreemdeling in persoon ten overstaan van de autoriteiten kenbaar gemaakte wens om hem internationale bescherming te verlenen - en de formele

indiening ervan. Uit artikel 4, tweede lid, gelezen in samenhang met het eerste lid, van de Verordening volgt dat de procedure voor de vaststelling van de verantwoordelijke lidstaat aanvangt met de formele indiening. Dit heeft de voorzieningenrechter niet onderkend. De in de grief vervatte klacht is terecht voorgedragen, maar de grief kan, gelet op het volgende, niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden.

2.2.3. Artikel 2, aanhef en onder j, van de Verordening dient, naar tekst en strekking, zo te worden verstaan dat de periode, die nodig is om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen, aanvangt op het moment dat een vreemdeling in persoon ten overstaan van de autoriteiten de wens om hem internationale bescherming te verlenen kenbaar heeft gemaakt en dat rechtmatig verblijf gedurende die periode niet kan worden aangemerkt als een in die bepaling bedoelde verblijfstitel. Het rechtmatig verblijf tijdens de behandeling van een asielverzoek kan evenmin worden aangemerkt als een in artikel 2, aanhef en onder j, van de Verordening bedoelde verblijfstitel.

2.2.4. Daargelaten of de vreemdelingen rechtmatig verblijf hebben kunnen ontleen aan artikel 8, aanhef en onder m, van de Vw 2000, moeten de vreemdelingen in ieder geval, zoals volgt uit voormelde uitspraak van 4 oktober 2011, vanaf het moment dat zij in persoon ten overstaan van de autoriteiten de wens hen internationale bescherming te verlenen kenbaar hebben gemaakt, in afwachting van de beslissing op de asielverzoeken, geacht worden aan artikel 8, aanhef en onder f, van de Vw 2000 rechtmatig verblijf te hebben ontleend. Dit rechtmatig verblijf gold tijdens de periode die nodig is geweest om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen, dan wel tijdens de behandeling van de asielverzoeken. Derhalve heeft de voorzieningenrechter terecht, zij het op onjuiste gronden, geoordeeld dat dit rechtmatig verblijf niet kan worden aangemerkt als een verblijfstitel, bedoeld in artikel 2, aanhef en onder j, van de Verordening. Hieruit volgt dat de voorzieningenrechter eveneens terecht heeft geoordeeld dat geen grond bestaat voor het oordeel dat Nederland, vanwege het verstrekken van een verblijfstitel, verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielverzoeken van de vreemdelingen.

2.3. Hetgeen voor het overige is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 voldoet, kan evenmin tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.B.M. Hent, voorzitter, en mr. G. van der Wiel en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van staat.

w.g. Hent
voorzitter

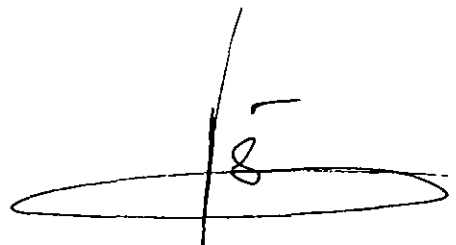
w.g. Van Loo
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 maart 2012

418-722.

Verzonden: 5 maart 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Voorzieningenrechter

Reg.nrs.: AWB 11/35981 (verzoek) en AWB 11/35980 (beroep eiser);
AWB 11/35984 (verzoek) en AWB 11/35982 (beroep eiseres)

Uitspraak op de verzoeken om een voorlopige voorziening, tevens uitspraak in de hoofdzaken, in het geding tussen:

geboren op
V-nummer:

geboren op
V-nummer:
mede ten behoeve van hun minderjarige kind,

geboren op
V-nummer:
allen van Syrische nationaliteit,
verzoekers/eisers (hierna: eisers),
gemachtigde: mr. M. Timmer, advocaat te 's-Gravenhage,

en

de Minister voor Immigratie en Asiel
verweerder,
gemachtigde: mr. C.H.H.P.M. Kelderman, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Op 31 oktober 2011 hebben eisers de aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluiten van 8 november 2011 heeft verweerder de aanvragen afgewezen omdat Spanje verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvragen.

Bij brief van 8 november 2011 is daartegen door eisers afzonderlijk beroep ingesteld. Eisers mogen de behandeling daarvan niet in Nederland afwachten. Bij verzoeken van 8 november 2011 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

2. Overwegingen

2.5 Eisers hebben aangevoerd dat Nederland verantwoordelijk moet worden geacht voor de behandeling van hun asielverzoek op de voet van artikel 16, tweede lid, van Vo 343/2003. Dit leiden eisers af uit het feit dat zij nog voor de vaststelling welke lidstaat in de zin van Vo 343/2003 verantwoordelijk is voor de behandeling hun asielverzoek rechtmatig verblijf in Nederland hebben gehad in de zin van artikel 8, aanhef en onder m, van de Vw 2000. Dit volgt volgens eisers uit de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) van 4 oktober 2011 (LN: BT7118). In die uitspraak is volgens eisers overwogen dat het asielverzoek van eisers in de zin van artikel 4, eerste lid, van Vo 343/2003 ingediend moet worden geacht op het moment van het uiten van de asielwens. Uit het tweede lid van voormeld artikel 4 volgt dat een asielverzoek in de zin van Vo 343/2003 geacht wordt te zijn ingediend vanaf het tijdstip waarop de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat een door de asielzoeker ingediend formulier of een door de autoriteiten opgesteld proces-verbaal hebben ontvangen. Aldus moet het er in het geval van eisers voor worden gehouden dat de aanvraag is ingediend bij formulier model i. Dat formulier is door eisers op 31 oktober 2011 ondertekend. Aldus is enige tijd sprake geweest van rechtmatig verblijf van eisers in Nederland in een periode waarin niet is onderzocht welke lidstaat in de zin van Vo 343/2003 verantwoordelijk is voor de behandeling van hun asielverzoek. Volgens eisers is de uitzondering van artikel 2, aanhef en onder j, van Vo 343/2003 in samenhang gelezen met artikel 16, tweede lid, van Vo 343/2003 in hun geval derhalve niet van toepassing. In dat geval moet Nederland dan ook verantwoordelijk worden geacht voor de behandeling van de asielverzoeken, aldus eisers.

artikel 2, aanhef en onder g, van de Definitieverordening onderscheidenlijk artikel 2, aanhef en onder c, van de Verordening.

Daarvan uitgaande moet het adjectief 'ingediend' in de Nederlandse versie van deze bepalingen niet worden opgevat als een verwijzing naar de indiening van een asielverzoek als bedoeld in artikel 4, tweede lid, van de Verordening, maar strekt het ertoe om de aanvang van de opvang en van de behandeling van het verzoek in de Opvangrichtlijn onderscheidenlijk de Procedurerichtlijn te markeren.

Derhalve kan artikel 2, aanhef en onder b, van de Opvangrichtlijn en de Procedurerichtlijn niet aldus worden gelezen dat alleen dan sprake is van een asielverzoek in de zin van deze bepaling, indien een zodanig verzoek overeenkomstig artikel 4, tweede lid, van de Verordening is ingediend."

De voorzieningenrechter leidt uit het rapport van bevindingen inzake eiser en het rapport van het met eiseres gehouden eerste gehoor af dat eisers op 11 oktober 2011 bij de afdeling van de vreemdelingenpolitie te kennen hebben gegeven dat zij een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel willen indienen.

2.6.3 Naar het oordeel van de voorzieningenrechter moet het ervoor worden gehouden dat eisers, op het moment dat zij hun asielverzoek hebben kenbaar gemaakt bij de Nederlandse autoriteiten, een asielverzoek hebben ingediend in de zin van artikel 2, aanhef en onder c, van Vo 343/2003. De voorzieningenrechter sluit voor het begrip asielverzoek dan ook aan bij de uitspraak van de Afdeling van 4 oktober 2011. Nu in artikel 4, eerste lid, van Vo 343/2003 is vermeld dat de procedure waarbij wordt vastgesteld welke lidstaat in overeenstemming met Vo 343/2003 verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek aanvangt zodra het asielverzoek voor de eerste maal is ingediend bij een lidstaat, volgt de voorzieningenrechter niet de lezing van eisers dat het tweede lid van een formele indiening uitgaat en eisers dus tot het moment van formele indiening rechtmatig verblijf hebben gehad in Nederland waar de uitzondering ten aanzien van de definitie verblijfstitel als genoemd in artikel 2, aanhef en onder j, van Vo 343/2003 geen betrekking op heeft. De voorzieningenrechter is van oordeel dat in het licht van voormelde uitspraak van 4 oktober 2011 de termijn waarbinnen wordt vastgesteld welke lidstaat verantwoordelijk is, is aangevangen vanaf het moment dat eisers hun asielverzoek hebben kenbaar gemaakt bij de autoriteiten op 11 oktober 2011 en niet vanaf het moment van formele indiening met het in 3.38 van het VV 2000 bedoelde formulier I. De uitzondering genoemd in artikel 2, aanhef en onder j, ten aanzien van de definitie verblijfstitel is in het geval van eisers dan ook onverkort van toepassing. Aldus bestaat geen grond voor het oordeel dat Nederland verantwoordelijk moet worden geacht voor de inhoudelijke behandeling van het asielverzoek van eisers op de voet van artikel 16, tweede lid, van Vo 343/2003.

2.7 Gelet op het voorgaande zijn de beroepen ongegrond. Er is daarom geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening.

2.8 Voor een veroordeling in de proceskosten bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

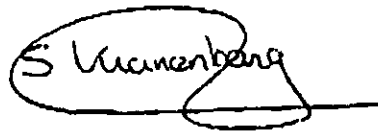
ten aanzien van de hoofdzaken:

- verklaart de beroepen ongegrond;

ten aanzien van de verzoeken om een voorlopige voorziening:

- wijst de verzoeken af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. P.J.C. Cremers. De beslissing is in tegenwoordigheid van de griffier in het openbaar uitgesproken op 29 november 2011.

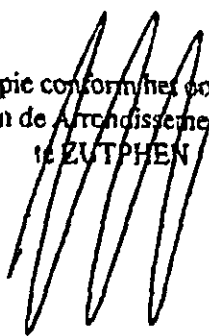

Rechtsmiddel

Tegen de uitspraak in de hoofdzaak kan binnen één week na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op: 29 NOV 2011

Voor fotocopie conform het oorspronkelijke
De Griffier van de Arrondissements - Rechtbank
EUTPHEN

aan Raad van State
fax 070-3651380

van Advocatenkantoor Timmer
mr. M. Timmer
Calandstraat 1
2521 AD 's-Gravenhage
telefoon 070 - 3800 826
fax 070 - 389 3800

www www.advocatenkantoorzimmer.nl
email timmer@advocatenkantoorzimmer.nl

inzake /hb abrs vbta dvo
kenmerk Awb 11/35980 & 11/35982
betreft hoger beroepschrift in 2-voud

datum 6 december 2011

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
06 DEC 2011	
ZAAKNR.	
AAN: V4	
BEHANDELD DO:	PAR:

van Syrische nationaliteit, geboren op respectievelijk 9 maart 197 in Syrië, te dezer zake woonplaats kiezende te 's-Gravenhage ten kantore van mr. M. Timmer aan de Calandstraat 1 te 's-Gravenhage (2521 AD), advocaat aldaar, die door appellanten bepaaldelijk gevolmachtigd is hoger beroep in te stellen, stelt hierbij hoger beroep in van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage zp Zutphen van 29 november 2011, afschrift verzonden op diezelfde dag, kenmerk Awb 11/35980 & 11/35982, waarvan een afschrift hier bij gaat.

Grief 1

Ten onrechte leidt de rechtbank in rechtsoverweging 2.6.2, onderaan, uit het rapport van bevindingen inzake eiser en het rapport van het met appellante af dat appellanten op 11 oktober 2011 bij de aanmeldunit te kennen hebben gegeven een asielverzoek in te willen dienen.

Toelichting grief 1

Door er van uit te gaan dat appellanten op 11 oktober 2011 te kennen hebben gegeven een asielverzoek in te willen dienen miskent de rechtbank dat uit pagina 8 van het Rapport van het eerste gehoor van appellant, pagina 1 van het van het Rapport Gehoor Dublin van appellanten en pagina 1 en 2 van het Rapport van bevindingen van appellant volgt dat appellanten zich op 9 oktober 2011 hebben gemeld waarbij zij de wens te kennen hebben gegeven een asielverzoek in te willen dienen terwijl bovendien de stelling van appellanten dat zij op 9 oktober 2011 de wens te kennen hebben gegeven een asielverzoek in te willen dienen niet expliciet is betwist.

Grief 2

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.6.3 zoals de rechtbank aldaar heeft overwogen.

Toelichting grief 2

Door te overwegen – samengevat weergegeven – dat het moment waarop appellanten te kennen hebben gegeven een asielverzoek in te willen dienen het moment is waarop de procedure waarbij wordt vastgesteld welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van

een asielverzoek is aangevangen miskent de rechtbank dat niet alleen uit het systeem van artikel 4(1) jo 4(2) van de Dublinverordening maar ook uit rechtsoverwegingen 2.4 en 2.4.4 van de uitspraak van uw Afdeling van 4 oktober 2011, 201102753/1/V3, volgt dat het moment waarop een asielverzoek voor de eerste maal wordt ingediend in de zin van artikel 4(1) van de Dublinverordening niet het moment is waarop een asielzoekende vreemdeling in persoon en ten overstaan van een autoriteit te kennen geeft een asielverzoek in te willen dienen maar het moment waarop de bevoegde autoriteiten een door de asielzoekende derdelander ingediend formulier of een door de autoriteiten opgesteld formulier hebben ontvangen in de zin van artikel 4(2) van de Dublinverordening.

De rechtbank miskent zodoende ten onrechte dat het moment waarop de procedure waarbij wordt vastgesteld welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek aanvangt niet samenvalt met het moment waarop een asielzoekende derdelander in persoon en ten overstaan van een autoriteit te kennen geeft een asielverzoek in te willen dienen maar daar op volgt.

In de periode tussen het moment waarop een asielzoekende derdelander in persoon en ten overstaan van een autoriteit te kennen geeft een asielverzoek in te willen dienen en het moment waarop de procedure waarbij wordt vastgesteld welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek aanvangt heeft die asielzoekende derdelander rechtmatig verblijf in de zin van artikel 8 onder m van de Vreemdelingenwet.

Niet in geschil is dat rechtmatig verblijf in de zin van artikel 8 onder m van de Vreemdelingenwet een verblijfstitel is in de zin van artikel 2(j) van de Dublinverordening.

De conclusie van de rechtbank dat geen grond bestaat voor het oordeel dat Nederland verantwoordelijk moet worden geacht voor de inhoudelijke behandeling van de asielverzoeken van appellanten op grond van artikel 16(2) van de Dublinverordening kan geen standhouden.

Grief 3

Ten onrechte overweegt dat rechtbank in rechtsoverweging 2.7 dat de beroepen van appellanten ongegrond zijn.

Toelichting grief 3

Verwezen wordt naar bovenstaande grieven en de toelichtingen daarop.

Namens appellanten verzoek ik het griffierecht, indien en voorzover verschuldigd, ten laste te brengen van de rekening courant van mr M. Timmer.

Namens appellanten verzoek ik u het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage zp Zutphen van 29 november 2011, afschrift verzonden op diezelfde dag, kenmerk Awb 11/35980 & 11/35982, te vernietigen, en opnieuw rechtdoende het beroep van appellanten gegrond te bepalen, kosten rechtens.

gemaaktigde